

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského v trestnej veci obvineného **L. G. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného L. G. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 30. marca 2012, sp. zn. Tp 22/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného L. G. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 30. marca 2012, sp. zn. Tp 22/2012, rozhodol tak, že žiadosť obvineného L. G. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **zamietol** a podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného L. G. za nahradenie väzby **neprijal**.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obvinený L. G., prostredníctvom svojho obhajcu, sťažnosť, ktorej odôvodnenie obsahuje rovnaké námietky, aké boli uvedené v žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu. V stručnosti možno uviesť, že obvinený popiera spáchanie skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, a preto nemožno ani hovoriť o splnení materiálnej podmienky pre trvanie jednotlivých dôvodov väzby. Uviedol tiež, že väčšinu spoluobvinených a svedkov ani nepozná a s tými, čo sú mu známi sa už približne tri roky nekontaktoval, s výnimkou spoluobvineného M.. Taktiež spochybňuje výpoveď K. Š. ako nepresvedčivú. Poukázal aj na skutočnosť, že u neho neboli nájdené žiadne omamné látky, ani predmety s nimi súvisiace, resp. väčší finančný obnos, ktorý by mohol byť považovaný za zisk z predaja omamných látok. Pokiaľ boli zistené stopy na jeho

rukách, len táto skutočnosť nemôže zakladať dôvodné podozrenie, že sa obvinený podieľal na predaji omamných látok. Namietta aj ďalšie trvanie kolúzneho dôvodu väzby, keďže všetci svedkovia, ako aj spoluobvinení svedčiaci v neprospech obvineného boli už vypočutí. Poukázal aj na odkázanosť a závislosť jeho rodiny na obvinenom po finančnej stránke. Žiada preto, aby bol prepustený z väzby na slobodu a aby bol prijatý súdom písomný sľub obvineného, ktorý predložil sudcovi pre prípravné konanie dňa 30. marca 2012.

Na základe podanej sťažnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného L. G. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania zo dňa 15. novembra 2011, sp. zn. ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, o vznesení obvinenia, pretože je dôvodne podozrivý, spolu s ďalšími osobami, zo spáchania obzvlášť závažného zločinu **nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa (č.l. 33). Dňa 12. marca 2012 bolo uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania, sp. zn. ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, obvinenému rozšírené obvinenie aj o zločin **založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bode 1/ uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 12. marca 2012 (č.l. 46).

Obvinený L. G. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18. novembra 2011, sp. zn. 0Tp 591/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2 decembra 2011, sp. zn. 3Tpo 91/2011, z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom väzba začala obvinenému plynúť dňom 15. novembra 2011 o 04.00 hod. a v súčasnosti ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Nitre.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu, sp. zn. ČVS:PPZ-252/BOK-BA-2011, ako aj spisu, sp. zn. Tp 22/2012, dospel k nasledovným záverom:

O žiadosti obvineného G. o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol vecne príslušný súd (Špecializovaný trestný súd), ktorého príslušnosť na rozhodovanie o danom návrhu bola založená zákonom, nakoľko došlo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 12. marca 2012 k rozšíreniu trestného stíhania voči obvinenému (ako aj ďalším osobám) aj o skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., na ktorého prejednanie je vecne príslušný v zmysle § 14 písm. i/ Tr. por. Špecializovaný trestný súd.

Trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne, došlo k spáchaniu predmetných skutkov, tieto majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky obvinený spáchal spolu s ďalšími obvinenými osobami.

Rozhodnutie o vine či nevine obvineného však bude predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom trestnom konaní, pričom orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech.

Okrem dôvodného podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Podľa zistenia Najvyššieho súdu uvedené väzobné dôvody, pre ktoré bola obmedzená osobná sloboda obvineného jeho vzatím do väzby, sa opiera o celkom konkrétne skutočnosti vyžadované zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava z následkov predpokladaných v ustanovení upravujúcom dôvody útekovej väzby, kolúznej väzby a preventívnej väzby.

Výklad pojmu „konkrétne skutočnosti“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby a jeho ďalšie držanie v nej je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak. V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti

zakladajúce u obvineného dôvody útekovej, kolúznej a preventívnej väzby vyplývajú z povahy a charakteru trestnej činnosti, ktorá je obvinenému ako aj s ním ďalším spoluobvineným kladená za vinu, ktorá mala byť spáchaná plánovite, organizovane a vyznačuje sa vysokým stupňom sofistikovanosti. Tieto skutočnosti potvrdili vo svojich výpovediach aj niektorí spoluobvinení (Š., M., Č.).

V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo dňa 30. marca 2012, sp. zn. Tp 22/2012, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol prečo považoval väzobné dôvody upravené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. za opodstatnené. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje, s týmito sa v plnej miere stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje (nakoľko ide v podstate o tie isté námietky obvineného, ktoré uviedol aj v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ako bolo už vyššie uvedené, z ktorými sa už prvostupňový súd náležite vysporiadal). Rovnako si Najvyšší súd osvojil závery súdu prvého stupňa v dôvodoch, pre ktoré písomný sľub obvineného za nahradenie väzby neprijal.

Treba ešte poznamenať, že väzobné stíhanie obvineného do súčasnej doby trvá zatiaľ päť mesiacov, čo s ohľadom na zložitosť daného prípadu a veľké množstvo obvinených, ale aj na čl. 5 ods. 3 Dohovoru ako aj na ustanovenie § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. možno považovať za dobu primeranú okolnostiam prípadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť obvineného L. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová